

Jen já a sen

Hana Zagorová

Pozdě k ránu přichází
a ptá se, jestli smí,
jak maják v moři nesnází a trápení...

Pozdě k ránu přichází
a klíče nehledá.
Tak moc mi na snu záleží,
když se mi zdá.
Jak záchranná síť
v manéži mi připadá.

Zvolna vchází přes můj práh,
svůj příběh vypráví,
když mi ráno tančí na řasách,
on o tom ví.

Potom spí v mých záclonách
a možná o mně sní.
Je bázlivý jak jarní sníh,
když začne tát.
Kdo ví, možná já
budu se mu zdát...

Kdyby ráno zůstal dýl
a neschovával do tmy tvář,

možná snáz by pochopil,
že píšem spolu vlastní snář!

Dlouho spí v mých záclonách
i tak jsem pořád s ním.
Dávno už jsem vzhůru,
dávno už jsem vzhůru.
Já dávno už jsem vzhůru
a přesto sním.